

Liniștea e atât de adâncă   Că-ți aud gândurile   Care mă cheamă...   E o iluzie oare?   Îți
sint sărutările.

Pielea îmi tremură

Sub căldura lor.

Îmi încleștez pumnii

În încercarea de a

Te opri lângă mine.

Pentru o clipă...

Doar pentru o singură clipă

Rămâi...

E târziu... sau devreme ...

Te aștept să ne învelim

Iubirea cu timp.

O fantă de lumină

Te-alungă din visul meu.

Îți șterge urmele sărutului

Și mângâierea de astă noapte.

Rămân singură gustând

Din lacrimile dimineții.

Încă îți pot auzi urmele

Ce pleacă tiptil pe vârfuri

Închizând ușa după ele.

E atât de pustiu

De parcă nu ai locuit

Nicicând la mine în suflet.